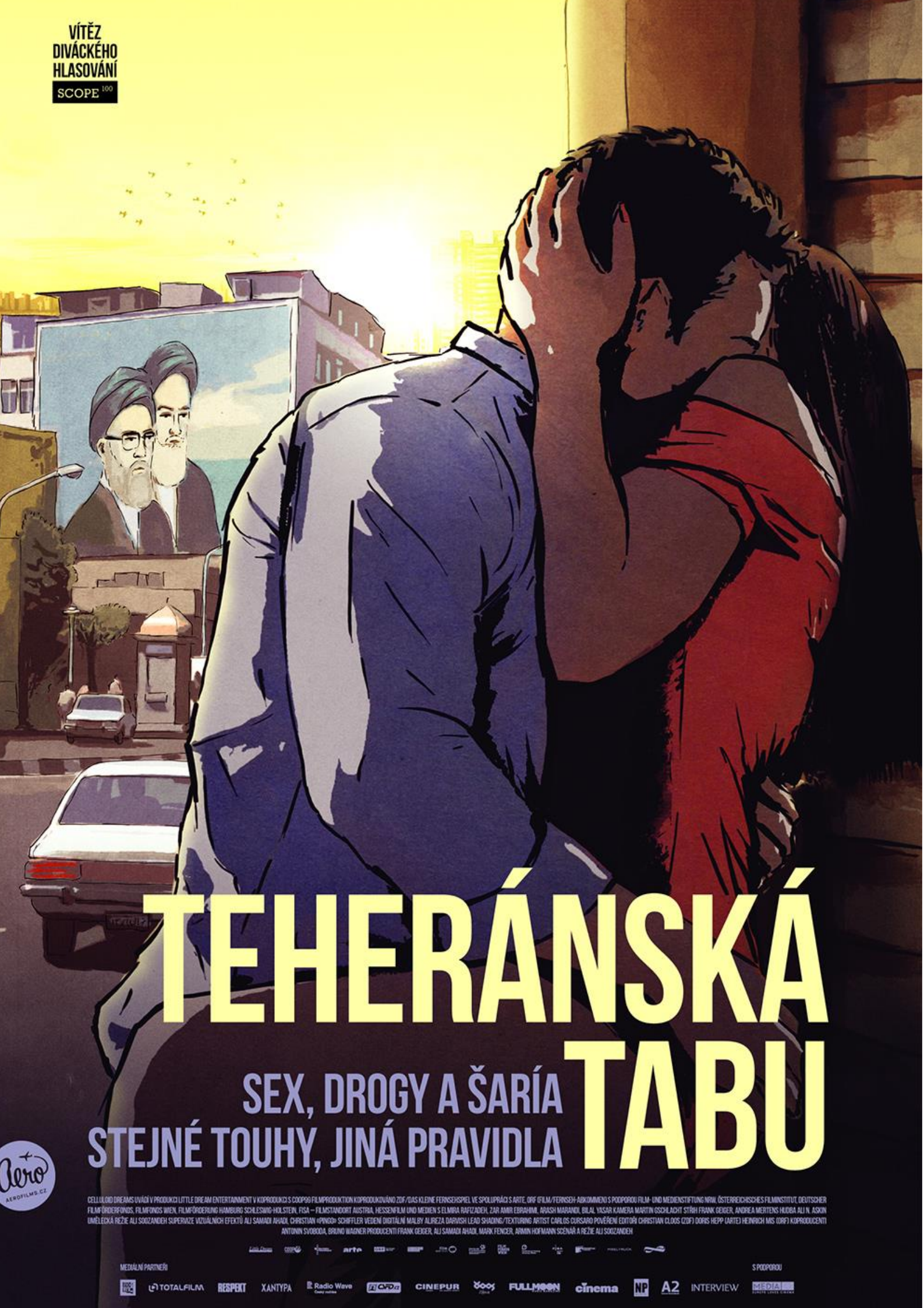

VÍTĚZ
DIVÁCKÉHO
HLASOVÁNÍ
SCOPE 100

TEHERÁNSKÁ TABU

SEX, DROGY A ŠARÍA
STEJNÉ TOUHY, JINÁ PRAVIDLA

CELLULOID DREAMS UVÁŽÍ V PRODUKCI LITTLE DREAM ENTERTAINMENT V KOPRODUKCI S COOP99 FILMPRODUKTION KOPRODUKOVÁNO ZDF/DAS KLEINE FERISEHSPIEL VE SPOLUPRÁCI S ARTE, ORF (FILM/FERISEH-ABKOMMEN) S PODPOROU FILM- UND MEDIENSTIFTUNG NRW, ÖSTERREICHISCHES FILMINSTITUT, DEUTSCHER FILMFÖRDERFONDS, FILMFONDS WIEN, FILMFÖRDERUNG HAMBURG SCHLESWIG-HOLSTEIN, FISA - FILMSTANDORT AUSTRIA, HESSENFILM UND MEDIEN S ELMIRA RAFIZADEH, ZAR AMIR EBRAHIMI, APASH MARANDI, BILAL YAKAR KAMERA MARTIN GSCHLACHT STRICH FRANK GERGER, ANDREA MERTENS HLUDBA ALI N. ASKIN UMĚLECKÁ REŽIE ALI SOOZANDEH SUPERVAZE VIZUÁLNÍCH EFEKTŮ ALI SAMADI AHADI, CHRISTIAN (PINGO) SCHIFFLER VEDENÍ DIGITÁLNÍ MALBY ALPREZA DARVISH LEAD SHADING/TEXTURING ARTIST CARLOS CURSARO PŮVĚŘENÍ EDITORŮ CHRISTIAN CLOOS (ZDF) DORIS HEPP (ARTE) HEINRICH MIS (ORF) KOPRODUKENTI ANTONIN SVOBODA, BRUNO WAGNER PRODUCENTI FRANK GERGER, ALI SAMADI AHADI, MARK FENZER, ARMIN HOFMANN SCÉNÁŘ A REŽIE ALI SOOZANDEH

MEDIÁLNÍ PARTNERI

TOTALFILM, RESPEKT, XANTYPA, Radio Wave, ZDF, CINEPUR, ZOO, FULLMOON, cinema, NP, A2, INTERVIEW, MEDIA

S PODPOROU

TEHERÁNSKÁ TABU

Drama, Německo, Rakousko, 2017
90 min

Režie: Ali Soozandeh

Scénář: Grit Kienzlen, Ali Soozandeh

Kamera: Martin Gschlacht

Střih: Frank Geiger, Andrea Mertens

Hudba: Ali N. Askin

Hrají: Arash Marandi, Alireza Bayram, Siir Eloglu, Thomas Nash a další...

Premiéra: 14. června 2018

Český trailer: <https://youtu.be/SGkAPSN5-Tc>

Distribuce ČR: Aerofilms

Více informací o filmu: www.aerofilms.cz/teheranska-tabu

PRESS KONTAKT:

Aerofilms | Kateřina Dvořáková | katka@aerofilms.cz | +420 776 130 072

Fotografie v tiskové kvalitě a další materiály ke stažení najdete na úložném systému aero.capsa.cz
(přístupové údaje na vyžádání).

SYNOPSIS

Tři mladé ženy a jeden muž mají podobné touhy jako jejich vrstevníci jinde na světě. Žijí ale v Teheránu, kde platí úplně jiná pravidla. Rockové koncerty v klubech, nemanželský sex, alkohol i drogy místní zákony zakazují a vytlačují do podzemí. Kdo má peníze a moc, pravidlům se snadno vzepře. Ostatním, kteří chtějí žít mimo úzce vymezené mantinely, hrozí tvrdé tresty. Při cestě za štěstím a svobodou tak hrdinové filmu musí bořit tabu a riskovat. Snímek je celovečerním debutem íránského režiséra žijícího v Německu Aliho Soozandeha. Natáčet přímo v Íránu nepřicházelo v úvahu, film proto vykresluje atmosféru teheránských ulic unikátní animační metodu rotoskopie.

PROČ TENTO FILM

Film Teheránská tabu pro vás do kin vybrala stovka filmových nadšenců v rámci projektu Scope100.

„Teheránská tabu jsou jedním z filmů, které diváka už na začátku vtáhnou a nepustí.“ – Alice Vavřincová

„Výtvarné pojetí dodává krutému a neměnnému vidění světa v příběhu štávu, potřebnou nadsázku i odstup.“ – Jana Soprová

„Animace je nádherná, stejně tak soundtrack. Jsou tam velké emoce. Ten snímek je nesmiřitelnou obžalobou jednoho oblundného systému a v jeho odsouzení jde až na krev.“ – Stanislav Rulc

„Teheránská tabu jsou velice odvážný a sebevědomý film.“ – Ladislav Babuščák

ROZHOVOR S ALIM SOOZANDEHEM

Jak tento projekt vznikl? Jedná se o adaptaci nějakého existujícího materiálu?

Scénář k *Teheránská tabu* je původní, nevychází z žádného románu. Nápad jsem dostal před pár lety, když jsem v metru zaslechl hovor dvou mladých Íránců, jak se baví o svých zkušenostech s děvčaty. Vyprávěli o jedné prostituce, která si s sebou do práce vzala dítě. To mě přimělo přemýšlet o tématech okolo sexuality v Íránu. Procházel jsem sociální sítě a vlastní vzpomínky na to, jak jsem tyto věci řešil, když mi bylo kolem patnácti dvaceti let, a tak se začal rodit tento příběh.

Vždycky jste měl v úmyslu natočit animovaný film?

Prvotním záměrem nebylo natočit animovaný film pomocí rotoskopie, ale profesí jsem původně především animátor. Pracoval jsem také jako kameraman, fotograf, malíř, dělal jsem storyboardy a speciální efekty. Nejdůležitější pro mě nicméně bylo, aby příběh dobře fungoval. U tohoto projektu představovaly největší problém živého natáčení lokace. Přímou v Teheránu to samozřejmě nešlo. Viděl jsem pár filmů, které se místo Íránu točily v Maroku nebo Jordánsku, ale nebylo to moc přesvědčivé. Po mnoha diskuzích a testech jsme došli k závěru, že technika rotoskopie bude tím nejlepším řešením. Zvolil jsem ji, protože i navzdory animaci, působí postavy díky této technice mnohem realističtěji.

Řekněte nám něco o vašem vztahu k Íránu.

V Íránu jsem se narodil a žil tam do svých 25 let. Jsem jediný z rodiny, kdo v současnosti žije v cizině. Bylo mi devět, když vypukla islamistická revoluce. Na vlastní kůži jsem zažil, jaké to bylo, když ve školách oddělili chlapce a dívky. Byla to první z mnoha zkušeností, které mnou otrásl. Emigroval jsem, když mi bylo 25, a od roku 1995 žiji v Německu. Samozřejmě, že mám Írán a Íránce, kteří jsou jedni z nejlepších ve snášení útrap, pořád moc rád. Když jsem si k filmu dělal rešerše o naší společnosti, získal jsem o Íránu úplně jinou představu. Myslím, že teď mnohem lépe rozumím okolnostem, komplexnosti íránské společnosti a tomu, proč neexistuje žádná jednoduchá odpověď. K Íránu mám od natáčení filmu mnohem bližší vztah.

Můžete nám shrnout společenskou atmosféru v současném Íránu a říct něco o tabu, o nichž je řeč v názvu filmu?

Tímto filmem jsem chtěl prolomit mlčení, které je v Íránu běžnou praxí. Řekl bych, že porušování tabu je svým způsobem protestem proti omezením. V Íránu jsou oficiální zákazy a morální restrikce hlavní síly formující každodenní život. Pokud je sexualita spoutávána přísnými pravidly, bývají lidé velmi vynalézaví v obcházení tolika tabu. Íránci jsou kreativní národ a rychle se učí, jak se vyrovnat s různými zákazy a jak omezení obcházet. Hledáme si místa, kde pravidla neplatí. Jako kompenzace svázanosti na veřejnosti se soukromý život v oblasti sexu, alkoholu a drog snadno vymkne kontrole. Nedostatek svobody může lidi přimět k životu o dvojí morálce. *Teheránská tabu* se zaměřují právě na tuto dvojitou morálku v oblasti sexuality. Ta totiž vytváří řadu společenských komplikací, které se občas projeví v absurdních, často komických situacích.

Řekněte nám něco víc o atmosféře tajnůstkaření a paranoi, která je ve filmu často cítit.

V teheránské čtvrti obývané střední třídou, kde se film odehrává, pochází restrikce ze skutečných zákonů i z mentálního nastavení. Rodinná čest je v Íránu mnohem důležitější než v Evropě. V íránské společnosti hrají kontakty významnou roli a jsou velmi důležité pro dosažení úspěchu. Žena i muž, včetně celých jejich rodin, mohou kvůli nemanželskému vztahu, jehož sebemenší náznak zakazuje zákon, přijít o čest. Ale vězení ani pokuta nemají zdaleka tak ničivý dopad, jako když policie takovou informaci vypustí na veřejnost. To znamená, že se o vašem zločinu dozvedí všichni vaši příbuzní, všichni sousedé. Pro vás i vaši rodinu by to znamenalo naprostou ztrátu cti.

V ústředí vašeho příběhu stojí ženy. Jaká je jejich role v současné íránské společnosti?

Představy, jaké mají lidé ze západu o Íránu, jsou velmi pokřivené a plné klišé. Pohybují se od stereotypů spojených s exotickými příběhy *Tisíce a jedné noci*, jaderným konfliktem či krutým islamistickým režimem. Ale realita teheránských ulic je mnohem rozmanitější. Íránské ženy bývají často vzdělanější než muži a v každodenním životě zastávají viditelnější role než v řadě jiných islámských zemí jako třeba v Saudské Arábii. Ale neexistuje jen jedna moderní íránská žena. Jsou zde různé typy od náboženských fundamentalistek až po západní feministky. Ten druhý typ samozřejmě nemá možnost se jakkoli veřejně projevit. Zajímalo mě především, jakou roli ženy sehrávají a musejí sehrávat ve hře na počestnost v rámci íránské společnosti. Ty totiž trpí nejvíce. Zároveň se od nich očekává, že budou přenášet pravidla a tabu omezující jejich svobodu na další generaci.

Řekněte nám o povaze vašich postav a tónu, který filmu dodávají.

Jsem přesvědčený, že lidé po celém světě si jsou podobní a mají podobné sny. Jen okolnosti jejich životů jsou jiné. S postavami v našem filmu se dokáží identifikovat diváci snad odkudkoli. Všechny postavy trpí různými tabu okolo sexuálních vztahů a omezeními panujícími v íránské společnosti. Jsou oběťmi a zároveň viníky. Žádná z nich není ani čistě dobrá, ani čistě zlá. Něčí skutky nám mohou připadat velmi kruté, ale jakmile odhalíme příběh, který za nimi stojí, dokážeme jejich chování lépe pochopit.

Film je z velké části vyprávěn z perspektivy malého chlapce. Nechtěl jsem vytvořit přehnaně temný film, a proto jsem zvolil pohled plný optimismu, naděje a barev, který na svět mívají zpravidla děti. Ve spojení s detailním rozpracováním storyboardu díky tomu film vypadá a vyznívá více jako grafický román či komiks, i vzhledem k použité technice rotoskopie.

Shrňte nám prosím technický postup, který jste při tvorbě filmu použili.

Když jsme dodělali storyboardy a vybrali herce, začali jsme s nimi natáčet před zeleným pozadím. V této etapě se pracuje ve studiu s klasickým filmovým štábem a kamerou. Prvním krokem animace je pak previzualizace. Nemohli jsme přejít ke střihu jen se záběry natočenými před zeleným pozadím. Museli jsme vytvořit zástupné prvky pro pozadí. Když jsme dodělali střih, začali jsme s animací. Vytvořili jsme finální podobu pozadí (jako kombinaci 3D prvků a kreseb) a vedle toho kreslené postavy. Ve fázi kompozice jsme nakonec dali dohromady všechny prvky a dostali jsme tak finální obraz. Natáčení a celý proces animace trvaly celkem 13 měsíců a podílelo se na něm přes 40 umělců.

Budete se i nadále věnovat animaci, nebo teď chcete spíš natáčet klasické hrané filmy?

Ve světě animace se cítím bezpečně, ale umím si představit i práci na klasickém hraném filmu. Velmi to záleží na samotném příběhu. Pokud by se lépe vyprávěl formou hraného filmu, nedělal bych animovaný za každou cenu.

BIOGRAFIE

Ali Soozandeh

Režisér Ali Soozandeh se narodil v roce 1970 v íránském Šírázu. Poté co emigroval do Německa, získal na kolínské Technické univerzitě diplom v oboru Media Design. Založil společnost Cartoonamoon a pracoval jako specialista na animace na řadě celovečerních/dokumentárních filmů a televizních seriálů. Než se pustil do režírování vlastního celovečerního filmu *Teheránská tabu*, režíroval také hudební videoklipy a krátké filmy. Jako hlavní animátor dosáhl úspěchů mimo jiné animovaným dokumentem *Věznice Írán* (2010) oceněným cenou Grimme za nejlepší dokumentární film a promítaným jako soutěžní film na Sundance festivalu a snímkem *Tábor 14* (2012) uvedeným v soutěžních sekcích festivalů v Locarnu a Torontu.

„Teheránská tabu rázným a osvěžujícím způsobem odhalují pokrytectví společnosti svázané přísnými pravidly.“ – [New York Times](#)

„Obratný vypravěčský styl a nádherně provedená rotoskopická animace – Soozandeh na plátně vytvořil pohlcující svět, který divákovi odhaluje trápení a výzvy, se nimiž se setkávají obyvatelé blízkovýchodní metropole.“ – [RogerEbert.com](#)

„Sex, hněv a pokrytectví prostupují každou scénou Teheránských tabu. Film je chytrou a půvabně natočenou kritikou dvojích standardů, které v Íránu platí a které jsou výsledkem drsných pravidel a represe, jež v tomto policejním státě panují.“ – [Slant Magazine](#)